

Yiyin İçin Ama İsraf Etmeyin

– Eyüphan KAYA · 17 Ekim 2011

Yiyin, için ama israf etmeyin!

Refah nedir diye sorarsanız, kanaatimce refah, ferah, müferrih yakın anlamlı kelimeler olup insanın dünyevi ve uhrevi saadeti ile ilgili nitelendirici kavramlardır.

Dünyaya bakan yönüyle bir yandan hayatın parasal yönünü anlatırken diğer yandan da kişinin ruh dünyasını ,gönül keyfini anlatan kavramlardır.

Aslına bakılırsa bireyin gönül dünyasında huzur yoksa insanın hayatta ferah bulması kolay değildir.Dolayısıyla insanları doğru davranışlar adına eğitirken asıl ruhuna terbiye gerek ,ne acıdır ki insan oğlu tanımakta pek başarılı olamadığı ruhu kendi yöntemleriyle tedavi ediyor ama nafiye. Siz hiç akli dengesi bozulan kimseyi psikiyatristlerin tedavi ettiğine şahit oldunuz mu? Ben duymadım. Çünkü teşhiste yetersiz olduğu için tedavisi de cevap vermiyor.

Demem o ki, kanaat, sevgi, şefkat gibi kavramlar insanın refah ve huzuruna katkı yapar, yapıyor. Biz insan olarak yer yüzüne hopyayıp, zıplamaya gelmiş mahlukat grubundan değiliz.Belli bir süreliğine hayat imtihanını kazanıp, bir üst makama cenneti alaya, Hak Te'ala'nın rızasına layık olduğumuzu ispat etmeye gelmişiz.

İnsandaki duygular, nefsanî arzular için bu dünyanın nimetleri cevap veremiyor.İnsan olarak helal dairedeki paylarına razı olmayıp haddini aşanlar bu geçici hayattan mutluluğu yakalayamadıkları gibi Yüce Allah'ın huzuruna da mahcup gidiyorlar.

Bazı dünya ülkelerinden örnekler verelim.

Amerika'nın 11 trilyon euro borcu var yıllık, hasılatı 3 trilyon 500 milyar eurodur.Bunun anlamı şudur ABD'de inanılmaz bir israf var ve gittikçe hayat dengeleri bozulacak, iflası an meselesi.

İtalya'nın borcu milli hasılasını dört katı, Yunanistan'ın borcu üretiminin üç katı kadardı.Çık çıkabilirsen bu israf afetinin hortumunda!.. şimdiki kadar nasıl dengeleri bozulmamış hayret!...Yüce Allah(celle celaluhu) ne buyuruyor:

"Yiyin için ama israf etmeyin.Allah israf edenleri sevmez".

Ben,TASAM'ın 81 il çalıştayı adıyla çalışmalarını sürdürdüğü 20023 itibariyle dünyanın durumu ve Türkiye'nin bu yeni dünya düzenindeki yeri ve rolü temalı bir panelde bir nükleer enerji profesörüne sorduğum soru üzerine on dakikalık bir değerlendirmeden sonra dedi ki , eğer dünya Avrupa Birliği standartlarında yaşarsa bu dünyanın nimetleri yetmez ikinci bir dünya lazım, eğer Amerikalılar gibi yaşamaya çalışsa üç dünya daha lazım.

Peki bu haktan reva mı? Bunu müsrif hayatı yaşarken, birilerini sömürmeye ne hakları var? üstelik bu uğurda gerektiğinde binlerce on binlerce insanları bile ne yazık ki öldürüyorlar.

Peki dünyanın bu kargaşası sürerken Türkiye neden normal bir ülke izlenimini veriyor, büyüme görüntüsü hissettiriyor. bir istikrar havası estiriyor.

Bu iki yönlü bir başarıdır; biri Hükümetin halka verdiği güven ,ikincisi de vatandaşların kahir ekseriyetinin kanaatkar olması.Yani vatandaş ele güne muhtaç olmadan onurlu bir yaşam

sürdürebiliyorsa: yatta katta, yazlıkta kışıkta gözü yok, aç ve açıkta kalmadıkça hamd ediyor şükür ediyor. Asgari ihtiyaçları temin edilmese dahi devletin yakasına yapışma gibi bir niyeti yok.

Doğrusu böyle bir vatandaş kitlesi için "oh ne ala, böyle vatandaş dostlar başına" desek de aslında günümüz vatandaşlık kavramı açısından kısmi bir kusur da sayabilirsiniz. Kardeşim Hükümetin hantallığını da israfını da takip etmeli ona göre haklarına sahip çıkmalı vatandaş. Üretmek öyle kolay bir şey değildir birileri Hükümeti dürtmezse ne diye ekonomik dengeleri ayarlamak, hazineye bir şeyler katmak için gecesini gündüzüne katarak çalışsın değil mi?

Yani her vatandaşımızın oturabilecek kadar bir evi bir de arabası olmalı bu onun hakkıdır. Ama bu ev ve arabanın maliyeti toplam (50-100) bin aralığında kalması şartıyla. Devletimiz vatandaşına bu düzeyde hizmet vermek için çaba harcamalıdır. Fakat birileri Diyarbakır'da bir trilyon iki yüz milyarlık "porsche" marka arabaya binerse genel olarak vatandaşın hayat standartlarını yükseltmek, adil bir dağılım yapmak kolay değildir. Bu tür durumları kontrol etmek de Devletin görevidir. Yani birileri "benim param var, ben istediğimi alır istediğimi satarım" diyorsa memlekete kolay kolay huzur gelmez.

Türkiye'nin her yıl meclisten onay alan belli bir bütçesi vardır bu bütçeden birileri ayda 50 milyar kaparsa bir diğerine de ancak 500lira düşer hatta düşmeyebilir de değil mi? Demek ki mesele ruhen terbiye edilmiş vatandaş yetiştirmekte yatıyor. Manevi terbiye, manevi terbiye.

Benden söylemesi

selam ve dua ile...